

[Fuglsang]

fikken og sikre de mennesker, der benytter Storstrømsbroen, indtil de lovede forbedringer er bragt i orden.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Jo, men det mente jeg egentlig at jeg svarede på i første runde, idet jeg sagde, at vejdirektoratet og DSB i fællesskab vil undersøge muligheden nu for en ordning, således at man bedre kan sikre sig imod uheld som det, der fandt sted for nylig, og også tidligere uheld, hvor det viser sig fra politirapporter at specielle vejforhold har spillet ind.

Hermed sluttede spørgsmålet.

5) Til statsministeren af:**Poulsgaard (FP):**

»Hvad mener statsministeren om socialdemokratiske politikeres uhæmmede bengnaveri?«

(Spm. nr. 304).

Skriftlig begrundelse.

Spørgeren henviser til, at det er almindeligt, at socialdemokratiske folketingsmedlemmer og borgmestre hæver honorarer fra offentlige hverv, tjenestemandstillinger o. lign. på sammenlagt 300.000–400.000 kr. eller mere om året.

Som eksempler kan nævnes MF Knud Damgaard, der tjener en ministerløn for at holde stolen som hjemmeværnskommitteret varm for forsvarsminister Poul Søgaard. Minister Niels Matthiasen, der ved siden af sin ministerløn modtager vederlag som folketingsmedlem, fordi han ikke er medlem af folketinget. Minister Lise Østergaard, der aldrig har været medlem af folketinget, men alligevel får fuldt folketingsvederlag oven i sin ministerløn. Helge Nielsen, der ved siden af sin direktørgage hæver fuld pension som minister. Jens Kampmann, der rejste på ferie med SAS. MF Karl Johan Mortensen, der tjener 90.000 kr. som formand for statens jordlovsudvalg. MF Karl Hjortnæs, der samtidig med at være pensioneret minister er chef for den sociale ankestyrelse. Ejler Koch, der blev direktør for miljøstyrelsen, osv. osv. Og nu Lysholt Hansens mesterskab i bengnaveri.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Spørgsmålet lyder jo: »Hvad mener statsministeren om socialdemokratiske politikeres uhæmmede bengnaveri? Mit svar er, at det er ikke normalt, at en statsminister blander sig i, om medlemmer af folketinget eller af kommunale råd pålægges eller påtager sig hverv eller særlige arbejdsbyrder, heller ikke selv om folketinget, de kommunale råd eller lovgivningen har fastsat ganske bestemte regler for disse hverv.

Man kan naturligvis både generelt og konkret drøfte rimeligheden af sådanne vederlag. Det er en naturlig og lovlige ting, at man gør det. Jeg forstår imidlertid, at det ikke så meget er det, der er hr. Poulsgaards egentlige ærinde, som det er at kaste et mistænkeligt eller odiøst skær over socialdemokratiet.

Når hr. Poulsgaard siger, at det er almindeligt, at socialdemokratiske folketingsmedlemmer og borgmestre hæver honorarer fra offentlige hverv, tjenestemandstillinger o. lign. på sammenlagt 300.000–400.000 kr. eller mere om året, så er det udtryk for en uhæmmet generalisering, og det er på et spinkelt og gennemgående meget tvivlsomt grundlag, han siger det.

Lad mig tage nogle enkelte eksempler fra hr. Poulsgaards begrundelse af spørgsmålet. Hr. Poulsgaard skriver – og jeg citerer her:

» . . . Jens Kampmann, der rejste på ferie med SAS.«

Nu er det jo ikke forbudt at rejse på ferie, heller ikke med SAS, men det er en vældig fiks formulering, som hr. Poulsgaard her anvender. Den leder jo tanken hen på de frikort til SAS, som en overgang var så stærkt diskuteret. Hertil er kun at sige, at hverken skatteministeren eller andre ministre har noget frikort til SAS, og det ved hr. Poulsgaard jo udmærket. I øvrigt kan jeg tilføje, at skatteministeren ikke rejste med SAS, men derimod med flyselskabet Thai. Der er dog noget, der er rigtigt i hr. Poulsgaards anførelse, nemlig at hr. Jens Kampmann har været på ferie.

Lad mig citere et andet sted fra det, hr. Poulsgaard skriver:

» . . . Karl Hjortnæs, der samtidig med at være pensioneret minister er chef for den sociale ankestyrelse.« Her er igen tale om en særdeles fiks formulering. Udtrykket »pensioneret minister« leder jo tanken hen på, at